

זבחים דף סד

הלכות תמידין ומוספין

פרק שני

תרומת הדשן

עריכת האש ותרומת הדשן

יב כיצד תורמין? מי שזכה לתרם - טובל, ולובש בגדי הקמה, ומקדש ידיו ורגליו, ואומרין לו 'הזהר שמא תגע בפלי עד שתקדש ידיך ורגליך'. ואחר כך לוקח המחטה, ושלכסוף היתה, והיא היתה נתונה במקצוע בין קבש למזבח במערבו שלקבש. ונוטל את המחטה, ועולה לראש המזבח, ומפנה את הגחלים הילך והילך, וחותה מן הגחלים שנתאכלו בלב האש, ויורד למטה לארץ.

והופך פניו לצפון, ומהלך בארץ למזבח הקבש כמו עשר אמות כלפי הצפון, וצובר את הגחלים שחתה על גבי הרצפה, רחוק מן הקבש שלשה טפחים, במקום שנותנין מראת העוף ורשון המזבח הפנימי והמנורה. וחתה זו שחותה ומוריד לרצפה אצל המזבח - היא המצנה שלכל יום.

הלכות מעשה הקרבנות

פרק ששי

מעשה עולת העוף

סדר העבודה התמידית והשיר

כ עולת העוף - כיצד היתה נעשית? עולה לקבש ופונה לסובב, ובא לו לקרן דרומית מזרחית, והיה מולק שם את ראשה ממול ערפה ומבדיל; ואם לא הבדיל - פסולה. וממצה דם הראש נדם הגוף על קיר המזבח למעלה מן החוט שבאמצע המזבח. ואם מצה דם הראש ולא מצה דם הגוף - פסולה. מצה דם הגוף ולא מצה דם הראש - פשעה.

כא ונוטל את הראש, ומקיף בית מליקתו למזבח, וסופגו במלח, וזורקו על גבי האשים. ובא לו לגוף, והסיר את המראה והעור שעליה בידו עם הנוצה, ואת בני מעים היוצאין עמה, והשליכן לבית הדשן. **כב** "ושפע אתו בכנפיו" (שם א,יז) בידו, בלא ספין, ואינו צריך להבדיל, שנאמר: "לא יבדיל" (שם); ואם הבדיל - פשר. וסופגו במלח, וזורקו על גבי האשים.

לא הסיר את המראה, ולא את הנוצה, ולא את בני מעים, ולא ספגה במלח - כל ששנה בה מאחר תמצית הדם, פשעה.

פרק שביעי

מעשה החטאת; הקפת המזבח

מעשה חטאת העוף

א חטאת העוף - כיצד היתה נעשית? מולק אותה בקרן דרומית מערבית כמו שבארנו למעלה, ויורד בצפונה עד שיחתך הסימנים או רבו שלאחד מהן, ואינו מבדיל הראש מן הגוף, ואם הבדיל - פסל, ולוקה, שנאמר: "ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל" (ויקרא ה,ח).

ומזה מדמה על קיר המזבח למטה מאמצעו, ושני הדם מתמצין על היסוד, שנאמר: "והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח" (שם ה,ט) - מפלל שהנתינה על קיר שהשירין שלו מתמצין אל היסוד, וזה הוא קיר התחתון. ו ומצוי דם חטאת העוף מעפב, ואין למזבח בה אלא דמה, והשאר נאכל לזכרי כהנה, כבשר חטאת הבהמה.

א כיצד אוחו חטאת העוף בשעת מליקה? אוחו שתי רגליה בין שתי אצבעותיו, ומתח צנארה אל רחב שתי אצבעותיו, ומולק; וזו מעבודות קשות שבמקדש. ואם שנה ואחו מפל מקום - פשעה. **ב** וכל מקום מן המזבח פשר למליקתה, ובלבד שיזהר דמה למטה מאמצע המזבח. ואם הזה בכל מקום - פשעה; והוא שימתן למטה מעט מדם הנפש.

יב לפיכך, המנסך מים או יין - פשהו מקיף את המזבח, לא יהיה בידו כלום. ומתחיל ומקיף מקרן דרומית מזרחית למזרחית צפונית, לצפונית מערבית, למערבית דרומית, ולא יהיה בידו כלום, וכשמגיע למערבית דרומית - נותנין לו המים או היין בידו, ומנסך שם. ואם לא הקיף - עולה ופונה על שמאלו, ועושה מלאכתו, ויורד.

דיני מחשבות הפוסלות - מובאים בדפים ב, יג, כז, כט - ומפני האריכות הרבה לא הובאו כאן שנית.

